

Můj přítel Yiannakis – praktický pediatr

Mám kolegu, přítele – pediatra, bude mu už 69 let. Je Kypřan, rok strávil v přípravném studiu v Mariánských Lázních, pak vystudoval medicínu na FVL UK a do roku 1983 obětavě a s nadšením pracoval na dětském oddělení v České Lípě.

Stačil se ještě v Čechách oženit a pak se vrátil na Kypr, kde působí dosud jako praktický pediatr ve městě Paralimni na východě Kypru. Jeho klientelu vedle kyperských dětí tvoří z větší části turisté se svými potomky z celé Evropy, především ze Skandinávie, Německa, Anglie, ale třeba i z Arménie a Gruzie.

Preventivní a očkovací práce tvoří jen menší část jeho celodenní praxe, protože hlavní spektrum klientely tvoří nemocné děti především z turistických kruhů. A vlastně díky tomu jsme spolu v pravidelném telefonním kontaktu. Zhruba 2–3× do měsíce trávíme spolu dlouhé telefonáty – mám funkci „přítel na telefonu“ jako v jakési TV soutěži. Yiannakis (Honza) volává prakticky v kteroukoliv denní i večerní dobu, poreferuje pečlivě o pacientovi, jeho anamnéze i fyzikálním stavu, pak i o laboratorních výsledcích, případně RTG nálezech (někdy je i pošle mailem) a pak spolu „ping-pongově“ přemýšlíme nad diagnózou a diagnosticko-léčebním postupem. V podstatě taková velká

vizita. Je nutno dodat, že větší část konzultovaných pacientů tvoří ambulantní klientela, někdy se však jedná i o pacienty, které vzhledem ke klinickému stavu a léčbě Yiannakis uložil do malé privátní nemocnice, kde jsou sice v lůžkové péči ošetřováni sestřičkami, ale hlavním a rozhodujícím ošetřujícím lékařem zůstává právě přítel Yiannakis s právem rozhodovacím. Provádí v ordinaci vyšetřovací metody i léčbu, rozpis infuzí, ale má také za vše plnou zodpovědnost. Za ty dlouhé roky jsem už získal určitou představu, o jaký druh pacientů se jedná. Kojenci a batolata s dehydratacemi, kteří mají někdy obstojné iontové dysbalance, s dušnostmi, poměrně velkými pneumoniemi, laryngitidami, febrilními křečemi, kojenci s nejasnými febrilními stavy, ale už mezi nimi byli i pacienti „neběžného druhu“: švédské batole s Kawasakiho nemocí, půlroční skandinávský chlapeček po operaci epispadie s urosepsí, děti s pleuropneumoniemi (drenáž mu přijel provést kolega pneumolog). Vcelku náplň činnosti běžného českého okresního oddělení. Ptal jsem se jednou Yiannakise, proč nezkonzultuje nějaké dětské oddělení či kliniku na Kypru, odpověděl mně, že to v jejich kraji nebývá zvykem. Je za možnost telefonní konzultace velmi vděčný, pro mě je to trénink

mozku a zároveň ho obdivuji, s jakým nasazením svoji praxi provozuje. Na začátku letošních prázdnin mně navečer volal skrze malého kojence s dehydratací a hypokalemií a trochu si tehdy povzdechl (ale jen lehce). „Je sezóna, mám moc klientely, už jsem několik dní na nohou od rána od 7 hodin a ještě jsem se nezastavil, ani po obědě si neodpočinu“. Zároveň jsem cítil, že ho to baví a že to dělá rád, a že se to tak prostě dělá. Institucionální pohotovost ve státní nemocnici sice existuje, ale jeho klienti vědí, že se na svého lékaře mohou obrátit o radu a pomoc 24 hodin a 7 dní v týdnu. Když občas na pár dní v zimě (přes léto to prostě je vyloučené – je moc pacientů) přijede do Čech, tak slýchávám, kolik telefonických konzultací z Kypru vyřídí během našeho setkávání. Má slušný finanční příjem, ale zaslouženě. Láká mě opakovaně k návštěvě na Kypr, ale mně se do horka nechce. Jednou byla na Kypru manželka s vnoučaty. Byl pozorným, ale poněkud pracovně vytíženým hostitelem, protože to bylo v červnu. Tak i takhle může vypadat praktický lékař pro děti a dorost.

MUDr. Josef Gut

Nemocnice s poliklinikou Česká Lípa, a. s.

Josef.Gut@nemcl.cz